

Reactie op 'Ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit gebruik meststoffen ter uitvoering van het zesde actieprogramma Nitraatrichtlijn' in publieksconsultatie

Uit het ontwerpbesluit volgt dat iedere teler van maïs elk jaar vóór 1 februari door moet geven op welk perceel er maïs geteeld wordt. Dit geeft een enorme verhoging van de administratieve last. Veel telers van maïs maken hiervoor gebruik van de diensten van hun adviseurs van adviesbureaus, voerleveranciers of van boekhoudbureaus. Deze adviseurs zijn in de maand januari volop bezig met het indienen van de aanvullende gegevens voor deze bedrijven en kunnen deze extra administratieve last er niet bij gebruiken in de maand januari. Deze voorgenomen aanpassing van het besluit werkt in de hand dat de kans op burn outs bij deze adviseurs groter wordt, dit nadelige gezondheidsaspect kan niet de bedoeling zijn van de besluitswijziging. Daarnaast worden de telers van maïs door de extra tijd dat de adviseurs voor hun aan het werk zijn opgezaald met extra kosten voor deze afhandeling door deze adviseurs.

Waarom is gekozen voor indienen uiterlijk 31 januari?

Voor 15 februari mag er sowieso geen drijfmest uitgereden worden. Daarnaast is op 31 januari het bouwplan, op welk perceel wat geteeld gaat worden, nog niet overal duidelijk. Wat er uiteindelijk geteeld gaat worden hangt ook van het weer in het voorjaar af. Daarnaast wordt er in de eerste maanden van het jaar nogal wat grond geruild tussen veehouders en akkerbouwers. Deze flexibiliteit van ruil en gewasdiversificatie wordt door de voorgestelde wetswijziging volkomen weggenomen.

Een perceel grasland dat slecht uit de winter komt mag niet vernietigd worden om er maïs op te telen als dit al bemest is met drijfmest. Dit sluit volkomen niet aan met de huidige praktijkomstandigheden op melkveebedrijven.

Tijdelijk grasland als vanggewas na maïsteelt mag niet met drijfmest bemest worden om er eerst een snede gras vanaf te halen en vervolgens weer maïs te telen. Dit druist in tegen de kringloopgedachte om zoveel mogelijk (eiwit) van het eigen bedrijf te halen. De gewasopbrengsten op het bedrijf zijn hierdoor lager en de verliezen (naar de bodem) zullen hierdoor groter worden. In totaliteit mag er niet meer op het bedrijf bemest worden, maar door het in meerdere keren uit te rijden sluit het beter aan bij de behoefte van de gewassen, geeft daardoor meer droge stof- en ruw eiwitopbrengt per hectare en minder verliezen naar de lucht en naar de bodem. Dus uw voorgenomen ontwerpbesluit is slechter voor het milieu.

Daarnaast zal de veehouder meer (meng)voer aan moeten kopen, wat weer extra kosten met zich meebrengt en slechter is voor de hele kringloop van mineralen en slechter is voor de carbonfoodprint. Dit kan niet de bedoeling zijn van een wijziging van het besluit.

Deze aanpassing en andere regelgeving lijken erop om de teelt van maïs weg te krijgen uit Nederland, hoe discriminerend is dit. Voor de teelt van maïs gelden, voor wat de meststoffenwet betreft, meer extra regels dan voor welk ander gewas dan ook.